

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Serișorii nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil., pentru a doua- și a treia oară căte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după invocătură.

Nr. 1409/1918 Pres.

VASILIE,

cu mila lui Dumnezeu smeritul Arhiepiscop și Mitropolit al bisericii ortodoxe a Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania.

Prea cucerincilor protopresbiteri, cucerincilor preoți și vuou tuturor drept credințoșilor creștini ai de Dumnezeu păzite noastre arhiepiscop Transilvane, dar și pacea dela Dumnezeu cel mărit în Sfânta Treime, iar dela smerenia mea bine-cuvântare arhiecreasă cu dorința ferbinde de măntuire și vecinătate fericire în Domnul.

Sfânta noastră biserică ca o mamă învățătoare ne înăștează, într-o formă văzută, în serviciul său dumnezeesc, învățătura sa despre credință, nădejdea și dragostea creștinăscă, — și prin cefirii din sfintele cărti: Apostol, Evangeliu și Psaltele, — apoi prin căntări duhovnicești și prin închinăcăină sfintelor icoane, care ne zugrăvesc toate întâmplările cele mai însemnante ale măntuirii noastre, — îndeamnă cu stăruință pe credinții a-să insuși aceste virtuți creștene.

Un serviciu dumnezeesc osebit a statotii bisericei pentru postul cel mare, atât în ce privește rânduiala sfintelor slujbe, cât și în viațuirea credințoșilor. Pentru că deoarece zilele de prete sunt lăsate de Dumnezeu pentru po căină, curățarea de păcate și pentru desăvârșirea noastră, totuși zilele sfântului și marui post sunt recomandate într-un mod deosebit de către sfânta biserică a le întrebuijă spre scopul măntuirii noastre.

Sfinții Părinți și discăldi ai bisericii, după pilda Măntuitorului nostru Iisus Cristos au rânduit sfântul și marele post ca un timp de reculegeri, de deșteptare și înore sufeascere pentru toți creștinii, tineri și bătrâni, bărbați și femei, bogăți și săraci, învățăți și neinvățăți, ca să cugete la cele de folos spre zidirea lor, — să se nevoiască spre îndreptarea și deplinirea lor, și să pună în lucrare învățăturile de suflet folositore, cari biserică le vestește, mai vârtoas acelea, de la lăpăda necurăță și potfete lumestii, și a viețui cu trezie, cu deprete și cu bunăcere dină.

Postul se recomandă de sfânta noastră biserică ca necesar pentru sănătatea trupului, ca necesar chiar și pentru desvoltarea și înălțarea sufletului. Nimeniu nu poate tagădu, că schimbarea mâncărurilor, schimbarea carnei cu legume, și înfrângerea totală în unele timuri și ocazii, contribuie la curățarea săngelui, la sprințirea și sănătatea trupului. „Întrebă pe doitori, — zice sf. Ioan Gură de Aur, — și-i voi spune lămurit, că cumpătarea este maica sănătății, pe când necumpătarea și imbucătarea este pricina multor boale.”¹ „Postul este vesela sufletelor, înfrumusețarea bătrânilor, disciplina și educațunea tinérilor, diamă și ornamentele a toată vârstă și sexu.”² Iată pentruțe legea postului

să recomandat și de mult de legiuitorii Vechiului Testament și de legiuitori și filozofii tuturor popoarelor.

Grecii cei vecini, înainte de a întrăbă oracolele lor (prooroci pagâni) despre întâmplările viitoare, — spre a se învrednicii de răspuns, ţineau un post aspru de 2—3 zile. Despre Români povestea Tit Liviu, că au decretat în fiecare cinci ani un post în onoarea zeiței Ceres. Regula Numa Pompiliu, însuși aduce jefără în fiecare an, se pregătește mai înainte prin post. Iuliu Caesă postea todeuna odată pe lună, scara; împăratul August se lăuda, că a postat odată, și ca ludeeză, toată ziua până seara. Despre filozoful Pitagora se zice, că a postat 40 de zile. Asemenea recomandau foarte mult postul și filozofi Stoiciani. Seneca aproape un an întreg s-a înfrânat de carne și de pește, ceea-cu-ișă facut, cum zice el, o deprivare dulce, fiindcă și ei părăsă, că sufletul devine mai usor și mai sprinten.³

Legea postului există dela începutul lumii și se intemeiază pe neexistarea fizică omenești. Iisus Cristos nu numai că n'a desființat legea postului, ci a aplicat-o el însuși, postând 40 de zile înainte de a începe activitatea sa publică: predicarea evangheliei.

Biserica având în vedere nemurătoarele nevoi trupesti, nemurările ocupanții, cu cari omul este datator să vină în ajutorul familiei și al societății în genere, a întocmit sfintele posturi, ca studii, sau statuimi pentru cei vor să se desăvârșească duhovnicește, și le-așezat în timpurile cele mai potrivite ale anului. „Păstrarea înfrângării, — zice sf. Leon cel mare, — este întipărită în patru timpuri, pentru că răsuflare și înfrângere au loc în cursul vieții noi todeuna trebuie să stăruim de a nimici prin post și rugăciunea păcatelor, care se înmulțește prin ingreunarea trupului și prin necurăția dorințelor.”⁴

Astfel, înem postul de primăvară sau postul invierii; postul de vară, postul lui Sân-Petru; postul de toamnă, postul Sfintei Mării, și postul de iarnă, postul Nașterii Domnului.⁵ Asă primăvara, când schimbarea aerului îi are o

înfluență deosebită asupra organismului nostru trupesc, și când învierea naturii, reinvierea plantelor ne pună în privire într'un mod atât de vorbitor reinvierea din amortire și renașterea noastră duhovnicească, — biserică ne întâmpină cu postul cel mare, postul cel mai lung și mai necesar, postul Invierii sau cu Paștelor. Acest post se numește mare, pe de o parte pentru însemnatățea așezării lui, iar pe de altă, pentru că este mai lung decât toate celelalte posturi, — se mai numește și postul patruțecimel, păresim.⁶

Postul cel mare se deosebescă de celelalte atât prin asprimea înfrângării, cât și prin tonul de umilință al serviciului dumnezeesc, care este un serviciu de doții și de pocăință. Pentru a deșteptă în noi și mai mult simțământul nevrednicie noastră, biserică în zilele postului celui mare, afară de Sâmbăta și Dumineca, săvârșește numai liturgia darurilor celor maineintă sănătate. Tot serviciul dumnezeesc al marului post trebuie să se săvârșească cu multă liniste, fară grăbire, cu cea mai mare evlavie. În Păsării preoții înfrubuinează sfintele odădii de coloare neagră. Astfel biserică, chiar și prin forma din afară a serviciului dumnezeesc, ne învăță, ce trebuie să se săvârșească în lăuntrul nostru, căci în inimii celui ce se cătează, nu trebuie să fie atunci nimică altceva, decât întrărirea cea duhovnicească și dorința ferbinței, de a dobânda lumină de sus și a ni se deschide prin rugăciune și se părăsă, că sufletul devine mai usor și mai sprinten.⁷

„Acesta sfintă zile a Patruțecimel, datorim noi, fraților, — zice fericul Augustin, — a le petrece cu tot respectul, fără ca să ne înspăimântăm de lungimea lor; cu căt sunt mai multe zile de post, cu atât este mai folositoare doctoria; cu căt este mai lungă calea înfrângării, cu atât este mai bogată căstigarea măntuirii. Dumnezeu ca doitorul sufletelor noastre a așezat pentru cei evlavioși timpul cel mai potrivit de a preamări, iar pentru cei căpătoși timpul cel mai potrivit de rugăciune, pentru unii, ca să caute liniste, iar pentru alții, să se roage de iertare. Timpul patruțecimel este potrivit — nici scurt pentru preamariri nici lung pentru îndurări. Sfântă și măntuitoru este calea patruțecimel, pe care mergând păcatosul, își atrage prin pocăință îndurarea lui Dumnezeu, iar evlavioși liniste.”⁸

Trebue dar bine înțeles, iubitorii, că postul nu este numai schimbarea mâncărurilor de carne cu legume, sau înfrângarea totală de hrana, în parte, sau pe o vreme, ci post este orice faptă a lăpădirii de sine. Adevaratul post este schimbarea vieții, „să se întoarcă fiecare din calea cea rea”, să se înfrângă sau numai de mâncare, ci și de păcate, — nu numai de carne, ci și de poftele trupesti, precum ne învăță biserică zicând: „Postindu-ne, fraților, trupește, nu se postim și duhovniceste, — să deslegăm toată legătura nedreptății, să rupem incurcăturile tocmelelor celor

silnice, tot zapisul cel nedrept să-l spargem. Să dăm flămânzilor pâne, și pe săracii cei fară de case să-i aducem în casele noastre.”⁹ Pentru că «de bucate postindu-te, sufletul meu, și de poftă necurățindu-te, în desert te lazi cu nemâncare, că de nu și te va face și pricină de îndrepătare, ca un mininoș fi ei urât de Dumnezeu». Postul trebuie să fie deci un prilej de umilință și rugăciune, un îndemn spre milostenie și fapte bune, timp de sporire în credință, și pregătire pentru primele sfintele taine.

Postul trupesc, oricât de aspru ar fi, fără cel sufletesc, fără faptele drăgoiesti creștenești, fără rugăciuni și milostenie, nu aduce folos. De aceea zice Sf. Ioan Gură de aur: „Respect postului, nu celuie-i înfrângere de mâncari, ci depărtează de păcate. Caci celice socotește postul numai abținere de mâncare, acela este care-l incercăste. Postești? Arată-mi prin faptele tale! Ce fapte? — vei zice. — Dacă vezi sărac, miluiește-l, dacă vezi pe înimic, împăca-te, dacă vezi amăr sprijind, nu-l puzmă, dacă vezi frumuseță, însoțește-ți privirea. Asadar să nu poastească numai gura, ci și ochiul și urechea, picioarele și mâinile, și toate membrele trupului nostru. Să postească mâinile, curate fină de răpire și sgârcenie, — să postească picioarele, depărându-se de drumul ce duce la priveliști neleguiente, — să postească ochii, nevoindu-se de a nu privi la frumusețe străine și trecătoare, — să postească urechea, neascultând cleveghiri și vorbe necuvioinioase, — să postească gura de vorbe rușinoase și defâinări, căci ce folosește înfrângerea de carne și pește, dacă mușcăm pe frați noștri și și sfâșiem? Caci celice calumniază, a mancat carne din frate, și a mușcat din trupul deaproapei!”.¹⁰

Dacă creștinii și oamenii preste tot ar păzi postul așa, dupăcum îl propovedește biserică, atunci n-ar fi certe și dușmani într-oameni, n-ar fi răsboie și vârsări de sânge între neamuri. Caci „să presupunem, zice sf. Ioan Gură de aur, — că tu nu poti postă din cauză, că și zdruncinăția sănătății, — dar spună-mi mie, pentru ne te impaci cu vrăjmașul tău? Nu cumva și în aceasta te desvinovătești cu neputința trupului? Că să te desvinovătești în aceasta cu lipsa de sănătate nu poți”.¹¹

Pentru aceea zice sf. Vasile cel mare: „Adevăratul post este înstrăinarea de râu, înfrângarea limbii, depărțirea de măne, fugirea de patimii, de vorbere de râu, de minciună, de jurământ strâmb. În aceasta sătăitatea postului”.¹² Că «ce folos este a posti cu trupul, și apoi a-ți umple sufletul cu mii de răutăți?».¹³

1. Triod, stihira de Miercuri seara în săpt.

2. Triod, stih. de Miercuri dim. în săptămâna brâznică.

3. Chrysostom, Omil. 10. la facere.

4. Omil. 3. Stat.

5. Omil. 2. despre post.

6. Omil. 3. în hexameron.

¹ Anno peracto, non tantum facilis mihi erat consuetudo, sed dulcis. Agiliorem mihi animum esse credebam, etc. — Epist. 108.

² Sermo XIV.

³ S. Leo M. Serm. 8. De jez. dec. mens.

⁴ Dela cuvântul latinesc Quadragesima.

⁵ LXIX. Sermo de tempore.

⁶ Chrysostom, Omil. 2. despre pocăință.

⁷ Chrysostom, Omil. 2 la facere.

Păziți dar porunca postului, iubitilor mei și, lăpădăți lucrurile întunecurătoare, înălăturăți ceară și pizma, încingeți-vă cu armele luminei, fiți curăță, pacinici, fară mâini, stăruți în rugăciune și priveghere. Mergeți la sfânta biserică, ascultați sfânta liturghie, mărturisiti-vă păcatele și primiți cu vrednicie sfânta cunimicătură, ca cei slabii să se întărească, cei bolnavi să se tămaduiașă și cu toții cu o inimă și cu un cuget să lucreți pentru fericeala și propriașea voastră morală și materială și a scumpel noastră patrii, prin abnegație și orice jertfă.

Iar voi, iubiti preoți și imprenă slujitorii, vestiți cu stăruință, căvântul dumnezeesc credincioșilor în acest timp al postului, — învățați-i despre folosul suflătorului al sfintei taine a poartării, să-și cerceze conștiință, și să se deșteptă în ei simțul părării de râu pentru păcatele lor, arătându-le primejdia sufletească ce urmăză din amânarea poartării și din neîngrijirea de curăță conștiință, — că creștinul, care se căștează de păcatele ce a săvârșit și le mărturisește duhovnicului, primește dela acesta prin putere Dumuhui săntă iterare, făcându-se nevinovat și drept, căcă Părintele cerește pentru patimile și moarteia Fiului său privescute cu indurare la poartăna greșitului, și îi va îerta păcatele, dacă le va mărturisi înaintea preotului cu sinceritate, cu nădejde în mila dumnezească, cu părere de râu și cu hotărâre de a nu se mai întoarcă la păcat.

Façă milostivul și îndurat Dumnezeu, ca acest sfânt post mare, în care intrăm, să fie cel mai mânoas în gândiri, dorințe și fapte bune creștiniști, în fapte de adeverată poartă și de drogoste în privința deaproapelui și în fapturi măntuitorie și patrioticie.

Darul Domnului nostru Iisus Cristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea sfântului Duh să fie cu voi cu toți. Amen.

Dat în Nagyszeben (Sibiu), reședința noastră arhiepiscopală-mitropolitană, la Dumineca lașatului de carne, 25 Februarie 1918.

Vasileie m. p.,
arhiepiscop și mitropolit.

Trupe germane în Finlanda.
Dela Stockholm se anunță:
Reprezentantul de aci al Germaniei, la ordinul guvernului său, a comunicat ministerului suedez, că Germania în urma cererii guvernului finlandez, trimite trupe în

Finlanda pentru înfrângerea revoltei dacoilor, și că trupele acestea, cu aprobarea Finlandei, să așeze în operațiunea lor și în satul Aland, în scopul de a se acorda o protecție teritorială de insulele numite.

Guvernul său a luat, cu unele rezerve, la cunoștință declarațiile germane.

Preliminariile de pace cu România

Dela București se telegrafează în 6 Martie:

Preliminariile de pace cu România său s-au semnat ieri seara. România cedează *Dobrogea întreagă* și se învozește la *redobrogea granită* către Ungaria, demobilizează în parte și usucrează transportul nostru de trupe la Odesa.

Biroul de corespondență anunță în 7 Martie următoarele amănunte de spre cu români:

Tratatul preliminar de pace, semnat în 5 Martie la 7 ore seara în Buftea, între puterile centrale și România, conține următoarele:

Pătrunit de dorința comună, ca răsboiu între alianța împărtășită și între România să inceteze și pacea ei să se redobrogească, subsemnatii, și adecădu: Secretarul de stat Kühnmann, ministru de externe Czernin, vicepreședintul soboranei bulgare Momčilov, maréle vizir Talaat și încredințatul român Argetoianu, au hotărât ca, după ce armistițiul semnat în 9 Decembrie 1917 la Focșani, să denunță în 2 Martie 1918 și a expirat în 5 Martie 1918 la 12 ore la amiază, începând cu 5 Martie 1918 la miezul nopții se stătoresc armistiți de 14 zile, cu denunțare de trei zile. Între subsemnatii există deplin acord, ca în acest rest se va încheia pacea definitivă, și anume pe următorul temei:

1. România cedează puterilor din împărtășia Dobrogea până la Dunăre.

2. Puterile împărtășite aliate vor îngrijii, ca România să primească pe străzile Constanța un drum comercial până la Marea Neagră.

3. Rectificările frontierei, cerute din partea Austro-Ungariei la granita austro-ungară-română se primește în principiu din partea României.

4. Se mai primește în principiu și dispozițiile corespunzătoare situației economice.

5. Guvernul român se obligă, să demobilizeze imediat cel puțin opt

divizii din armata română. Demobilizarea are să fie condusă în mod comun din partea comandantului supremă a grupului de arme Mackensen și a comandantului suprem român Indătă ce se va restabili pacea între Rusia și România, are să se demobilizeze și ceea ceală parte a armatei române, întrucât va permite siguranța de serviciu delui hotărul rus-rouman.

6. Trupele române vor evacua fără înfrângere teritoriul ocupat austro-ungar.

7. Guvernul român se obligă să sprijinească din toată forță, prin căile sale ferate, transportul de trupe ale puterilor aliate, peste Moldova și Basarabia, la Odesa.

8. România se obligă să demâne îndată ofițerii Intelegerii, cari se mai găsesc în serviciul român. Puterile din împărtășia să lanță dă acestor ofițeri Salvus conductus.

9. Acest tratat intră imediat în vigoare.

ACTIONE DE BINEFACRE

Ne aducem aminte cum mai marii biserici noastre, condusi de măreții dedea de a veni în ajutorul orfanilor și văduvelor, au hotărât în anul 1915 înființarea unui așezământ, care are să potosească și să svânte sârsoare de lacrimi, să vineze ranele susținute de multor nemorozi.

La apelul lansat pentru augmentarea prin donuri a fondului pentru orfelinat, se grăbită bogății și săraci, tinări și bătrâni, să aducă obolul lor pe altul iubirei curate.

Se anunță, la început, numeroși binefăcători:

Dureare, isvorul ascuns al faptelor de caritate, inimă, multora să cam răcăi și un indiferențist păguritor se manifestă la noi tocmai față de un interes de ordin mai înalt. În, în același timp, numărul sărmășilor noștri orfani crescă și cu mere și ne strigă zicând: «Eu plâng și ochiul meu s'a prefacut în lacrami, căci dezastru măngâitoarul care alina durerea susținutului meu». (Ieremia proc).

Datorii sănătem să nu ne depărătă iubirea și mila pentru acești apăsați de nevoie, fară vina lor.

Datorii sănătem să contribuim mai departe la adunarea suferințelor ce îndură.

Gândul și rugerea mea se adreseză de astădată spre voi, onorații

mei frați în Cristos, cari îndeplinii misiune apostolică la iubiti noștri soldați în garnizoane și pe câmpul de luptă.

Sânt, poate, și ei puțin dispusi pentru contribuiri la colecte. Dar, de sigur, nu vor fi străni de obiceiul mostenirii din strămoș: *de a se parta discul la serviciul divin*. Din contră, sufletul lor se ample de măngâiere, văzând că pe lângă serviciul divin nu s'a părăsit obiceiul din satul lor. Se va gândi fiecare cu duioșie la vremile bune, când își depuna banul în discul purtat de vechiul crăsnic în bisericuță de acasă.

Această măsură o poate efectua useriori ora care din frați mei în Cristos, firește pe lângă aprobarea superiorilor militari. Rezultatul va fi estește așteptare: cu o singură purcare a discului se pot aduna zece, uneori chiar și treisprezece coroane.

Acești brazi ostăși și buni creștini înțeleag, că pe lângă rugăciune faptă bună și milostirea săntării aripile de înălțare ale susținutului creștinesc spre isvorul măntuirii.

Ei înțeleg adevărul cuvintelor poetului:

«Sârmani, în haine rupte, prin care intră gerul,

«Sîn măduvă pătrunde mai crâncean decât ferul;

«Goli, sarbei, rupe de foame și obosiți de trude,

«Trăși, tremurând de friguri, sub gerul iernii crude».

O înțeleg, pentru că la ei care au găsat ce e suferinta, găsim ochi deschiși și înțeleg necazuri, găsim urechi deschișe, care adau suspiruri, afălm inimi simțitoare, care pot fi cuprinse de binefăcere și mila fată de cei mici.

Răsboiu acesta, pe lângă părțile sale durerioase, a avut parte bună de a deschide în inima acestor brazi ostăși virtuile iubirii și dăinicii. El și-a curățat sufletul în flacără acestui răsboiu. În patina urei și a indiferențismului, și-a insușit virtuțile iubirii frățești și ajutorării imprumutate, și astfel cu drag își deschid inimă și pungă, ca prin el darul lor să șteargă măcar o lacrimă din cele multe.

Să încercăm cu toții, stimări frați în Cristos, ca în felul acesta să vindecăm suferințele și chinurile năpăstuișilor și vom trăi vesnic în amintirea recunoscătoare a acestor ființe.

Dacă noi, propovăduitorii miliilor și ai iubirii deaproapelui, ne-am purta

FOISOARA

Suferețe

— Povestire după M. Jókai —

(Urmare).

Mâine-mi tremura, răscolină prin serăte în așa chip încât să bag de seamă să nu se observe că au umbrele pe aci mâni străine. Dar când am dat peste un pachet de scrisori, legat cu o panglică de dantele, am lăsat la o parte orice preație, am rupt legătura și am desfăcut acelă scrisori care, după totuști apărarea lor, nu putea să fie decât scrisori de lăudare...

Așa era înțuiește...

În primul moment mi-am spus: Ce este adică, dacă nevăstăță păstrează aci o corespondență nevinovată, din timpul feței, pe când încă nu te cunoscuse... Fanțuzii de aceasta cine n'avea, și tu însuți poate... La ce să se cormonești astfel de lucruri? E ciștin? E cu cale? E faptă de lucru? E ciștin?

Dar tot gândindu-mă astfel, am desfăcut o scrisoare din tecan, — și ce văd? — Data lor era din timpul căsătoriei noastre, — nu erau scrisori nevinovăți dintr-o tineră visătoare, pe care îi aprobie mai mult fanțuzia lor proprie, decât de drogoste reală și înflăcără...

Era în aceste serioși trădarea cea mai infamă ce se poate comite împotriva unui bărbat. Cel care le semna, era unul din prietenii mei cei mai de aprobe; — și care, le era conținutul plin de patimă? Spunea acolo de păstrarea secretului, de bărbatul urigă, erau sfaturi cum să fie finit acesta în amângere, — și toate, toate, își aveau date, din timpul în care eu mă socotisem atât de ferici, din vremuri acelor din urmă sănătate, — și lumele de merei și mirei.

N'o să pot spune nimănui ce am simțit atunci. Erau ca un om întrătit, cu străinătatea crâneană, am citit toate scrisorile. M'am adaptat cu tot veninul lor. Și când le am așezat și le-am incălit la loc în seră, — nu mai eram un om, eram o fiară.

Nu m'am dus după nevăstă-me, fiindcă sănătatea, că, cu atât mai curând avea să se întoarcă. Așa a fost. Ce grăbită a sărit jos din trăsură, cum a alergat la mină, cum m'a imbrățișat, m'a săratut... Mă întrebam, Dumnezeule, și cu puțină să există pe lume atâtă falșitate!

— Dar m'am săptănit.

Am cintat împreună, eu părând adânc în gândurile mele, — ea mereu veselă, iubitoare, fericită... Însă răsfăț ne-am zis bună seara, și flicare ne-am retras în oadea sa.

Am stat așa, cu ochii la ceasornic,

înspătrând momentul. Când mi-am zis că acum trebuie să doarmă adânc, în primul somn, m'am ridicat încet, și am trecut cărăi mai mic zgomot în oadă ei.

Doamne. Dormea aşa de linistit, de bland, ca însăși nevinovăție. Capul blond răsărite dintre pernele albe, să cum se zugrăvesc capetele de înger printre nori... Atâtă nevinovăție aparentă, și atâtă urătă, neagră, săracă, minciună în suflet!

Eram hotărât. Atât de hotărât, încât simțeam în brațele mele puteri uriașe, puteri de ofel, răsunătoare, nelindători... M'am apropiat încet, și mi-am dintr-o dată degetele de fier în gâtul alb... Ea a deschis ochii mari, negri, adinț de drogoste duiosă, — numai o clipă. Era în ceva întrebător, ceea ce de mirare, — dar n'a jinut decât ca un fulger, — apoi s'au închiis încă.

Sau închiș, pentru totdeauna. N'au avut timp să vadă și să înțeleagă grozăvia. S'au închiis, și a murit.

A murit ca o floare ruptă dintr-o dată, a murit fără o mișcare de apărare, fără un gest de revoltă. Ca și când ar fi adormit iară. Nicăi atunci, când am ucis-o, n'au putut pentru mine nici o privire de mană de dojană. A plecat capul cu remenare asupra mănei mele, și numai o picătură de sânge a căzut pe dosul mănelor care strânea, strânea cu invinsurăne,

îmbășind viața în corpul acela traged, îngreș...

Cunoști locul acela, unde a căzut piciță de sânge... Eu l-am văzut a două zeci și cînd închegeac acolo...

A murit doamna, am îngropat-o... Cine pune să vie să-mi ceară socoteală? Era o străină, fără rude aleice; pe nimeni n'avea afara de mine. Am îngropat-o în grădă, — și cei chemați să vîne la îngropăcine, au găsit-o îngropată. Nimeni n'a bănuit crima mea, și n'ar fi îndrăznit nimeni să-mi o bănuiescă.

(Va urma)

Unui prieten

De Vasile Slovianea.

Din rostul tău măngăiletor, iubite, Revărsător de viață și lumină, Căruță umilă și se închină, Răsar astăzi nădejdi neprădite.

Credința ta îi curată ca o zină, Nădejdie-lă și sănătate, înforție; Nicăi azi nu crezi în visuri risipite, În biator lored, în vesnic lînd,

Nu te înforzi de-a vieții aprig val; În lăuturi dai pe celice vreau să 'ncere, Să nu lăpuș pentru veciul ideal.

Psosții tacăt, nemăștor și rece, Să-l șindr de mulțe, c'ea să ajungi la mal, Deși prin multe patini vei-măt trece.

cu nepăsare, orfanul menorocit nu ar putea spune cândva:

Fălănd am fost, și nu m'ati sături, străin, și nu m'ati cerut; gal, și nu m'ati imbrăcat.

Eugen Munteanu.

De cursul tratativelor dela Brest-Litovsc

Declarațiile rușilor. — Protest. — Nu-i înțelegere. — Răspunsuri.

Un comunicat oficial, acum apărut, despre ultimele tratative de pace dela Brest-Litovsc, cuprinde următoarele:

După ce în 1 Martie delegația rusească a luat în prezintă proiectele tractatului de pace cu adinele lui, delegația rusească a declarat că *nu voiește să discute în continuu* asupra acestor contracte.

S-a statorit atunci ziua de 3 Martie pentru semnarea contractelor.

Prezidentul și membrii delegației rusești în 2 Martie au venit în atingeră cu delegații puterilor centrale, pentru a cere lămuriri despre punctele din proiectele tractatului de pace. Cu prilejul acestor ruși n'au cerut nici o modificare în proiectele acestea.

În sedința plenară, jăntuită în 3 Martie la ora 11 înainte de amiază, sub președinția ambasadorului austro-ungar *Merey*, s'a luat înțelegere ca ministerul de externe contele *Czernin* și secretarul de stat *Kühnemann* să semneze contractele ulterioare la București.

După aceasta președintul delegației rusești *Socolnicov* a dat două declarații. În cea dintâi se ocupă cu partea din urmă a articolului al 4-lea din tractatul de pace, în care Rusia renunță de a interveni în munca organizației ale districților *Kars, Batum și Ardahan*. *Socolnicov* a declarat că hotărârea aceasta a tractatului, în considerare că însemnează schimbările de teritorii fărate la întreba locuitorilor de acolo, — *doar pe primă decât cu protest*.

În a doua declarație, *Socolnicov* arată că ultimul german să dă atunci când renunță la rusescă se găsește în *starea de mobilizare*, și de aici să fose să îltufulă principesele. În consecință se intenționează pe înțelegere, zice *Socolnicov*, Popoarele mărginile rusești, sub preteză că li se va drepturni disponibilitatea de sineși, au fost puse sub înținderă Germaniei, și totodată sau sprijini clasei confrare ideilor revoluției. În același fel, puterile centrale au apărut în Finlanda și Ucraina elementele dușmane revoluției, și prin aceasta s'au urmărit scopuri strategice. Rusia, violentă prin *călcarea armistițiului*, semnează acest tractat de pace fără a îl discuta.

În răspunsul său, ambasadorul *Merey* și-a exprimat părerea de râu asupra declarării rusești. Puterile centrale au sperat și au dorit, ca în ziua aceasta să răsune numai *glasuri de împăcătire*. Delegația rusească a avut putință să desbată și să încearcă a face schimbările în proiectele ce i'au înaintat. Dacă le primește în bunc, nu mai are dreptul de a se jăsa. *Puterile centrale resping orice răspundere pentru starea de astăzi a Rusiei*. Tratativele dela Brest-Litovsc au durat *două luni* pe lângă armistițiul deplin. Delegația rusească a avut prilej deajuns să ducă la bun sfârșit opera pacii, care pornește de temeiul depinile în telegeri.

Hakkı pașa, într-o cuvântare mai lungă, răspunde lui *Socolnicov*, și zice că Turcia stăpânește în curs de veacuri districtele Kars, Batum și Ardahan, și că Rusia le-a ocupat cu forță în 1878. *Poporul acestor teritorii va avea dreptul, conform tractatului de pace, să hotărăască asupra sorții sale viitoare de stat*, astfel nu se poate vorbi de anexări. Este vorba de repararea unei nedreptăți facute Turciei din partea guvernului ruseesc.

La observarea lui *Socolnicov*, că Germania a călcat armistițiul, răspunde generalul *Hoffmann* zicând, că Rusia răpătu tratativele de pace, contractul de armistiți și-a pierdut puterea de drept. *Trofey Red* n'a contrazis declarăția aceasta făcută de secretarul de stat *Kühnemann* în sedința plenară din 10 Februarie 1918.

Delegatul german *Rosenberg* constată, că nu există să fie vorbă de siluire, deoarece Rusia era liberă de a-*primi și de a respinge* condițiile puse de Germania. În Decembrie și Ianuarie Germania a inserat că s'a punut temelii pacii onorabile, care s'a zădărnicit prin lipsa de bunăvoiță a părții contrare.

Cu toate acestea, pacea de acum nu

este imperialistă, căci nu cere nici anexări, nici despăgubire de răsboi. Germania și aliații săi n'au de scop să sprijinească nici de cum curentele contrarevoluționare din Rusia. Puterile centrale protestează numai impotriva agitării și propagandei pornești în contra lor, Rusia. În afacerile sale interne, pot să hotărăască ce place.

Delegatul bulgar, ministru de finanțe *Toncet*, spune că puterile aliate voiesc să creze o pace durabilă, și să nu sameze de pe acum sămânța viitoarelor conflicte. Vorbește lui *Socolnicov* în creză și atmosferă, nu mai încrezând cu înțeunțea aceasta. Dar Rusia a ajuns în situația de astăzi, aceasta nu este alt ceva, decât rezultatul politicii sale neînțelese.

După un contra răspuns al lui *Socolnicov*, care își apără și mai departe punctul său de vedere, a mai vorbit generalul *Hoffmann*. Ședința plenară s'a încheiat la 2 ore și a să deschis la 4 ore d. a. pentru subscrisea contractelor de pace și a adnelelor. Subscrisea s'a terminat la 5 și jumătate.

La sfârșit s'a ridicat ambasadorul *Merey* și a zis:

Nu pot lăsa să treacă actual acesta sărbătorit, sărăcăsu amic, fără a da expresiune nădejdi noastre sincere, că pe seamă semnată va face cu puțință să se restabilească. Între poporul Rusiei și între grupul puterilor noastre, după un răsboi de peste trei ani și jumătate, erau vecinul raport prietenesc.

Mulțumind biroului și tălmâcilor pentru lucrarea desfășurată în cursul tratativelor, președintul *Merey* declară încheiate desbaterile asupra păcii.

Iaponia și Rusia

Un corespondent al ziarului *Budapesti Hírlap* a avut de curând o convorbire cu baronul Richthofen, fost consilier de ambasadă și cunosător temeinic al raportorilor de putere din Orient.

Baronul Richthofen, într-altele zice: Desi nu avem sănătatea, totuști, de presupus, că Iaponia este într-o imperioză Rusiei. Politica antantă față de Rusia se acomodează constelațiunilor politice.

De prezent înțelegerea păstrează atitudine dușmană față de Rusia din cauză păcii încheiate de puterile centrale cu guvernul bolșevicilor. E posibil însă să se schimbe guvernul în Rusia. În cazul acesta atitudinea dușmană a Iaponiei se va da domolit.

Putem afirma cu siguranță că lucruurile ce se petrec în Asia orientală nu influențează interesul militare germaniar la păsirea Iaponiei nu e decizivă pentru sfârșitul răsboiului.

Puterile centrale se bazează pe poziția din vestul Rusiei iar Iaponia și Anglia fără a jenea societatea de dreptul de dispunere de sine și popoarelor, își măresc teritoriile pe pământ siberian și persian.

Se înțelege, că America nu e indiferent față de starea aceasta a lucrurilor. Dacă se beama, că înainte de declararea răsboiului american, între Washington și Tokio s'a ajuns la acordul, că înaintarea japoneză pe teritoriul ruseesc se face cu aprobarea americanei.

In astfel de stări nu se poate realiza planul unei alianțe între puterile centrale și Iaponia. De aici se explică faptul, că puterile centrale se năsește să restaură Rusia nouă, iar înțelegerea să o slăbească.

Mersul răsboiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapest, 6 Martie, (O.R.) Pe frontul Italian nici o întâmplare deosebită.

Budapest, 7 Martie, (O.R.) Nici un eveniment deosebit.

Şeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 6 Martie, (Marele cartier general), Frontul vestic: Grupurile de armate ale principelui de coroană Rupprecht și ale principelui moștenitor german, Dușmanul și Indrepățatul atacuri în contra pozițiilor noastre de armătura. La nord de Lîngă Vasenii am reșință în luptă de aproape o lună, puternic engleză. De ambele măsuri ale Scarpei, și în legătură cu reuniunile noastre succese, la nord și sudvest de St. Quentin s'a redesfășurat activitatea răsboinică. Pe unele sectoare luptă de tunuri. Detasamentele noastre de asalt au pătruns, în finalul de Orne, în sănături franceze și au făcut 28 prizonieri.

Grupul de armate al principelui Albrecht de Württemberg: La sudul canăului Rin — Marna, în valea Tann lângă Altkirch, francezii au desvoltat vîe activitate.

NOUTĂȚI

Predică în catedrală. Ciclul de predici, în catedrala noastră, se continuă în Dumineca îcasului de carne, în 25 Februarie st. v. Va predica profesorul asesor consistorial, părintele Matei Voileanu.

Import din Ucraina. Din Viena se anunță, că delegația ucraineană a lăsat asupra sa obligatorie de a furniza puterii centrale până la 15 Aprilie a. I. în trei traciuni de mijloace de bune, două mii vagoane de carne și o mie de vagoane de poame uscate. Puterile centrale în schimb să achiziționeze la Ucraina mașini agricole.

Ce teritoriu capătă Turcia din Rusia? În temelii contractului încheiat cu Rusia, granițele Turciei se vor întinde asupra unor teritorii, care au fost proprietatea Rusiei. Turcia se redobândi nu numai orașul Erzurum și ținutul, ci și trei gubernamente: Kars, Ardahan și Batum. Prin această hotărare vecii ale Turciei se largesc cu aproape 1000 kilometri pe fostul teritoriu rusesc.

Dispensarea învățătorilor împriștiți la serviciu auxiliar. Cu titlu-Hadugy scrie, că în urma unei ordonanțe a ministrului de răsboi, învățătorii aflați după front vor fi supuși unei cerințe noi pentru con-

stanțarea capacitatății de serviciu. Cu excepția anilor 1899—1904 vor fi dispusenți până la 15 Iulie, cu titlu acți de învățători, cari vor fi nechipi pe termen durabil, sau apăru numai pentru serviciul de pașă. Ordinătunie se referă numai la învățătorii de stat și învățătorii aplicativi la școală din orăze.

Limba maghiară la universitatea din Berlin. BUGETUL INSTITUȚIILOR PUBLICE AL PRINCIPALI: Pe anul curent o poziție referitoare la înființarea unui institut maghiar și a unei biblioteci maghiare în cadrul universității din Berlin.

Comisia la alegerile de mitropolit din Blaj. Am anunțat, că la alegerile de mitropolit din Blaj, în calitate de comisar regesc va assista de Dr. Josif Siegescu, profesor universitar, ca comisar din cîte. Se vestește, că fostul ministru de interne, dr. Ugron Gábor, va fi comisar civil regesc la alegerile.

Dăruirea Domnului Dionisie Negru. far-macist în Rîșca, a dărui fondului elevilor boalașevali delă gimnaziul rom. gr. or. din Brad de sună de 100% cor. în amintirea neînălțata saie Maria Negru n. Morarul. Primăvara multumite Brad, 26 Februarie, 1918. — Direcția gimnaziului.

Chemarea glotășilor apti de serviciu fară armă. Ziarul *Zelt* are informație, că în lîme proixime vor fi chemați la serviciu militari acți glotăș, cari au fost asențați

pentru serviciu fără armă. Prin chemarea lor se vor întregi lacunele ce se vor întîri prin condecorarea glotășilor de 42 de ani.

Profesori maghiari în școale secundare din Sârbie. Guvernamentul mil. imp. și Sârbia intenționează să splice la școala secundară ce se vor deschide în Sârbie, profesori în scopul propunerii limbii maghiare. În lipsă de concurență pregătită pentru asemenea școale, se primesc invățători și invățătoare delle școale civile sau primare. Doritorii pot să-și înainteze petiție la adresa numitului guvernămînt în Belgrad. Concurența trebuie să cunoască în scris și cînd lîmba sărbăcesc sau croată.

Post de notar. Pentru ocuparea postului de notar al comunei *Porțești* din comitatul Sibiu, cercul Cisnădiei, să fie organizat concurs cu termenul de 15 Martie. Petiția se înaintează către pretorul cercului în Cisnădie.

Căzuț în răsboi. Deutsches Phil. Blatt serie, că au murit ca eroi 2155 profesori din Germania.

Teatrul cinematografic. Se reprezintă la Apoldu de Sus și Săsău. Săbătă în 9 Martie: Odăza Nr. 7, Dumîncă și Luni, în 10 și 11 Martie: *Prințul teatrului*. În pregătire: Umbra Sfântului Petru, Fedora, Loja Nr. 13, piesă sensațională.

Mulțumită

Tutorul celor de dintrul răsăriștilor și înculciul nostru fiu și frate *Ionel*, năușat adresaț cu vine și scrisori de măngâiere, cum și rudenii și preținții, care i-au eternizat memoria prin donații în scopuri bisericiste și școlare, le exprimă adânc simțirea noastră mulțumită.

Săliște, 1 Martie 1918.

Dumitru Lăpadat și familia.

Primirea elevilor în Institutul surdo-mutților din Timișoara

Inspectoria institutului subvenționat să surda și surdo-mutților din Timișoara primește spre înscriere elevi pe anul școlar 1918—1919.

Pentru primire în institut sus numit pot petiționa numai părinții ai căror princi își statează de 7—10 ani sănătate din comitatul Timișu, Caraș-Severinului, sau al Tonțu.

In clasele superioare se primește și elevi, cari nu din naștere, ci abea mai târziu acu defekt surdo muți.

Primirea în școală surdo-mutților trebuie cerută de la inspectoarea institutului; petiția trebuie să trimită la direcția institutului.

La petiție să se sălătore următoarele documente:

1. Extras de nastere (carte de botez);

2. Atestat de medic, în care se dovedește cauza asurzirii;

3. Testimoniu de vaccinare;

4. Testimoniu dela comună, despre starea materială a părinților; în caz cănd acest testimoniu e de paupărtate, petiția este scutită de timbră;

5. Părinti, cari dispun de stare materială și poți plăti pentru susținerea pruncului în școală, sănătă datori a altărată la petiție un act oficial, în care se obligă la platirea războiului a ratelor de trebuință;

6. Părinti, cari dispun de stare materială și poți plăti pentru susținerea pruncului în școală, sănătă datori la petiție un act oficial, în care se obligă la platirea războiului a ratelor de trebuință;

7. Părinti, cari sunt numai surdo muți și nu pot să devin surdo muți.

Parintii însă sunt îndatorati să dovedească cu documente, că nu poate să plătească.

Didactul pe an este de 40 de coroane. Parintii fără nișă o avere sănătă și de această sună mica.

Pentru întreținere este a plăti în fiecare lună. Didactul se poate plăti în două rate.

De haine sănătă îndatorăți a se îngriji părinții.

Interesații au să-și înainteze petiții că mai mulă cură, de cărui se va plăti în fiecare lună. Didactul se poate plăti în două rate.

De haine sănătă îndatorăți a se îngriji părinții.

„CASSA DE PĂSTRARE (REUNIUNE) în SĂLİȘTE”.

Convocare.

P. T. Membrii «Cassei de păstrare (reuniune) în Săliște» sunt invitați la

a XXXIV-a adunare generală ordinată,

conform §. 15 din statut, pe **Joi în 28 Martie st. n. 1918, la 3 ore p.m.** în sala festivă a școalei gr.-or. rom. din Săliște, pe lângă următorul

Program:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul direcției.
3. Raportul consiliului de inspecție.
4. Stabilirea bilanțului pro 1917 distribuirea profitului net și votarea absolutorilor.
5. Urcarea capitalului social.
6. Modificarea § lor 3, 10, 16, 21 și a alineatului 2 din §. 8.
7. Alegerea a 2 membri în direcție cu mandat de 6 ani.
8. Autorizarea direcției de a face eventualele schimbări reclamate de tribunalul reg. ca for comercial.

Dominii membri cu vot decisiv, — adecația aceia, cari sunt treceți cu cel puțin 3 luni înainte de adunare în registrul membrilor, — sunt în sensul dispozițiunilor §. 10 din statut rugați, a-și depune părțile de fondare și documentele de plenipotențială cassa institutului cel mult până în 26 Martie, iar la institutul care sunt membre la «Solidaritatea» până la 24 Martie 1918.

Săliște, în 3 Martie 1918.

1-1 (40)

Direcția.

Active.

Contul Bilanț.

	Cor. fil.	Cor. fil.
Cassa la numărăt —	239.031,66	
Bon în Giro-Conto la banca austro-ungară —	6.049,25	245.980,91
Cambii —	303.672,50	
Cambii cu acop. hipotecară 127,108 —	430.780,50	
Imprumuri hipotecare —	504.671,16	
Conturi curente cu acoperire —	1.260.679,26	
Credite personale —	101.820,50	
Efecte publice* —	1.591.784 —	
Ajungiile diverselor bănci —	220.380 —	
Capitale elocate la alte bănci —	300.968 —	
Casela institutului —	94.000 —	
Realități de vânzare —	1.829,97	
Imprum. din fonduri de binefaceri —	52.098,09	
Depunere infinitănd. spital public în Săliște —	93.275,77	
Depunere fondului de pensii —	49.076,23	
Mobilier —	3.800 —	
Amortizare —	400 —	3.400 —
Debitori —	27.422,27	
Interese trans. rest. la imprum. hipotec. —	19.036,16	
* Din acestea efecte de stat N. K. 615,84 —		
	4.997.802,82	4.997.802,82

* Din acestea efecte de stat N. K. 615,84 —

Debit.

Contul Perdere și Profit.

	Cor. fil.	Cor. fil.
Interese:		
pentru depuneri spre fructificare —	136.671,83	
Spese:		
salare și bani de quartier — 41.178,54		
marce de prezență — 1.345 —		
imprimare, registre, porto, diverse — 8.416,78	50.940,32	
Contribuții:		
direcția — 9.560,97		
10% după interese dep. 13.667,19	23.226,56	
Amortizare:		
din casela institutului — 1.000 —		
din mobilier — 400 —	1.400 —	
Profit/transpus din anul trecut 2.450,61		
Profit net —	67.696,06	70.146,67
	282.385,38	

La finea anului 1916 au fost 328 membri, în anul 1917 au repărtit 2 membri, de nou a intrat 1 membru, la finea anului 1917 au fost 327 membri cu 2500 părți de fondare.

Săliște, la 31 Decembrie 1917.

DIRECTIUNEA:

Dr. N. Calefariu m. p., prezident.	C. Hertja m. p.,	Dr. I. Lupaș m. p.,	Dr. I. Stroia m. p.
D. Lăpădat m. p.	D. Roșca m. p.	I. Chirca m. p.	I. Popa m. p.

Petru I. Comșa m. p.

I. Bărzan m. p.

Subsemnatul consiliu de inspecție am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regula și în consonanță cu registrele institutului.

Săliște, în 3 Martie 1918.

Dr. D. Borcea m. p.

I. Schitea m. p.

C. Criștiu m. p.

P. Giura m. p.

Redactor responsabil Dr. Gheorghe Comșa.

„DECEBAL”,
Institut de credit și economii, societate pe acții în Deva.

Convocare.

Dominii acționari ai institutului de credit și economii «DECEBAL», societate pe acții în Deva, se invită conform §-ui 17. din statut la

a VIII-a adunare generală ordinată,

care se va ține în Deva la 20 Martie st. n. 1918, la 2 ore d. a., în localul institutului, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Constituirea și designarea lor doi notari și doi scrutinatori.
2. Raportul direcției, prezarea conturilor: Bilanț, Profit și Perdețe pe anul 1917, raportul comitetului de supraveghiere și hotărârea asupra profitului curat, fixarea marcelor de „prezență” pe anul 1918.
3. Alegerea a 3 membri în direcție pe termen de 3 ani (§ 32, din statut).
4. Eventuale propaneri.

In lipsa membrilor receruți adunarea se va ține în intenție §-ui 23 din statut la 27 Martie 1918 tot la timp și în locul indicat.

Dominii acționari, care doresc a lăua parte la această adunare fie în persoană, fie prin plenipotențial, au să depună acțiile și plenipotențiale la cassa institutului sau la casa altor institute, membre ale «Solidaritatei» conform §-ui 20 din statut.

Din ședință ordinată a direcției ținută la 20 Februarie 1918.

Dr. Ioan Dobre m. p., 1-1 (44) Dionisie Ardelean m. p., v.-președinte.

* 20. Numai acel acționar cu drept de vot, cari sunt treceți ca proprietari de acții în registrul societății cu cel puțin 3 luni înainte de terminul adunării generale și cari își depun ca 24 ore înainte de aceasta, pe lângă revere acții lor, evenual la locuri designate prin direcție.

Avizul despre depunerea acțiilor la locurile designate, are să sosească cu 24 ore înainte de judecata adunării, atunci se privește de întârziere.

Contul cu 31 Decembrie 1917.

Active—Vagyon. Mérlegszámla 1917. évi decembertől hó 31-én. Passiva—Teher.

	K f		K f
Cassa la numărăt —	— Pénztár készlet —	21.331,82	Capital societar — Részvénytőke — 60.000,-
Bon în Giro-Conto la bancherul austro-ungar —	— Kovátelekés más bankoktól —	154.189,75	Fondul de rezervă — Tarafelhalap —
Cambii —	— Banca escontante — Váltókészlet —	60.490,-	Fondul taratalakalap — 35.000,-
Imprum. pe obig. — Kölcsönök kételere —	— Creditori —	7.863,99	Külföldi tartalakalap — 2.384,84
Efecte publice* —	— Dividende neridicata —	5.856,-	Fond. dub. — Veszteségalap — 776,60
Ajungiile diverselor bănci —	— Interesate fizice —	5.076,25	Fond. de penz. — Nyugdíjalap — 1.735,04 — 39.896,48
Capitale elocate la alte bănci —	— Profit transpus din anul trecut —	2.450,61	Depunerile spre fruct. — Takarékkétekből 244,095,76
Casela institutului —	— Profit net —	67.696,06	Creditori — Hitelcézők — 4.245,76
Realități de vânzare —	— 70.146,67		Dividenda neridicata — Fel nem vett osztályek — 506,-
Imprum. din fonduri de binefaceri —			Interesse transitorie — Általmeneti kam. — 13.437,50
Depunere infinitănd. spital public în Săliște —			Profit curat — Tiszta nyereség — 7.790,92
	4.997.802,82		419.972,42

	K f		K f
Cassa la numărăt —	— Pénztár készlet —	21.331,82	Capital societar — Részvénytőke — 60.000,-
Bon în Giro-Conto la bancherul austro-ungar —	— Kovátelekés más bankoktól —	154.189,75	Fondul de rezervă — Tarafelhalap —
Cambii —	— Banca escontante — Váltókészlet —	60.490,-	Fondul taratalakalap — 35.000,-
Imprum. pe obig. — Kölcsönök kételere —	— Creditori —	7.863,99	Külföldi tartalakalap — 2.384,84
Efecte publice* —	— Dividende neridicata —	5.856,-	Fond. dub. — Veszteségalap — 776,60
Ajungiile diverselor bănci —	— Interetézeti ház —	35.000,-	Fond. de penz. — Nyugdíjalap — 1.735,04 — 39.896,48
Capitale elocate la alte bănci —	— Profit transpus din anul trecut —	2.450,61	Depunerile spre fruct. — Takarékkétekből 244,095,76
Casela institutului —	— Profit net —	67.696,06	Creditori — Hitelcézők — 4.245,76
Realități de vânzare —	— 70.146,67		Dividenda neridicata — Fel nem vett osztályek — 506,-
Imprum. din fonduri de binefaceri —			Interesse transitorie — Általmeneti kam. — 13.437,50
Depunere infinitănd. spital public în Săliște —			Profit curat — Tiszta nyereség — 7.790,92
	282.385,38		34.482,28

Contul Profit și Perdere

Debit—Tartozik. Nyereség- és Veszteség-számla. Credit—Követel.

	K f		K f
Interese de depuneri spre fruct. — Tarafelhalétkam. —	— 10.549,43	Interese — Kamatok:	
Spese — Költségek:		de escont — vállék után —	8.325,70
de birou — irodai —	3.099,32	de oblige — kötelezetvények	
salare — fizetések —	7.200 —	után —	15.012,03
Dare — Adók:		dúpa depunerí propriei saját betétek után —	3.400,27 — 26.738,-
direcția și aruncuri — egyenlősépötőd —	3.508,04	Provizori — Jutákok —	4.802,28
10% după int. de dep. —		Venite la realități — Ingatlankölcsön jöved. — 2.032,-	
Betelekamatadó —	1.066,57	Venite la dep. — Értékpapírok jöv. — 910,-	
dele efecte — értékpapíroknl —	4.574,61		
din mobilier — leltárszámán —	600,-		
Profit curat — Tiszta nyereség —	7.790,92		
			34.482,28

Deva, la 31 Decembrie 1917.

Alexandru Moldovan sen. m. p., director executiv — igazgató.

Ioan Antal m. p., contabil — konvénely.

DIRECȚIUNEA: — AZ IGAZOATÓSÁG:

Dr. Ioan Dobre m. p., v.-președinte — h. elnök. Alexandru Petreni m. p.

Dr. C. Moldovan m. p. Dr. P. Groza m. p. I. Botean m. p. V. Candrea m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat exacte —

Alături felügyelő bizottság jelen számlákat megvizsgálta és helyesnek találta.

Deva, la 8 Februarie 1918.

COMITETUL DE SUPRAVEHIOARE: — A FELÜGYELET BIZOTTSAJ:

Dominic Rațiu m. p. A. Lesnican m. p. I. Petrevits m. p. N. Duma m. p.

Editura și tiparul tipografici arhidiecezane.